

Punkt i § 8, som jeg ogsaa troer at burde omtale, men jeg beklager, at den høitagede Indenrigsminister nu ikke er tilstede. Det er nemlig det Punkt, som omtaler de 2000 Rd. til Nedfattelse af Dyrælger i de Amtet, hvor der findes en stor Trang dertil. Jeg har opfattet denne Bevilling og denne Smødekommun fra Ministerens Side saaledes, at det er Hensigten derved at opnaae, at flere Dyrælger skulle nedfatte sig, hvor der er Trang til dem. Jeg veed, at Amtene have med Paaskjønnelse modtaget Tilbudet paa den Maade, at flere Dyrælger ved denne Understøttelse kunde nedfatte sig; men Resultatet er blevet visse Steder, at de i Amtet værende Dyrælger, som baade havde Bopæl og Praxis, have faaet denne Sum af 250 Rd. til hver fordeelt imellem sig, og Resultatet er altsaa blevet, at disse Folk nu bedre kunne leve hjemme uden Praxis, og at der nu ved Ministerens Smødekommun paa den Maade er fremkommet en langt større Trang for Dyrælger end før; thi nu behøve disse Folk ikke at praktisere synderlig for at leve, nu kunne de leve uden det. Det er jo begribeligt, og det er tillige faktisk, at siden denne Foranstaltning skete, er Betalingen bleven meget højere for en lille Rejse, end den før var. Jeg troer saaledes at skyldes at henlede den høitagede Ministers Opmærksomhed paa, at var det Hensigten at afhjælpe Trangen paa Dyrælger paa den Maade, som antydet i Ministerens Skrivelse, nemlig at bidrage til flere Dyrælgers Ansættelse, hvortil der er stor Trang, saa er denne Hensigt ikke opnaaet.

Da Ingen videre begjærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af Bjerring til § 8, at
A. n. 2. Linie 3—4: „Intet forældet Kort ... paaskreven.“ udgaaer.
vedtoges med 30 Stemmer mod 6.

2) Lovforslagets § 8, saalydende:
„Til Indenrigsministeriet bevilges, foruden hvad der afholdes af særlige Intrader, nedensaaende 1,312,198 Rd. 90 ø.“
vedtoges eenstemmigt med 36 Stemmer.

Derefter fattes Lovforslagets § 9 (Justitsministeriet) tilligemed det dertil stillede Uendringforslag under Forhandling.

Bjerring: Som det høitagede Thing vil see, gaaer mit Forslag ud paa, at i § 9. D. b. under Lønninger til Sifts- og Landphystet, Districtslæger m. m, skal den tilføiede Bestemmelse udgaae, at „200 Rd. stilles til Ministeriets Raadighed til Anbringelse af en Læge i Hals under den Forudsætning, at Kommunen tilskyder et passende Beløb.“ Jeg skal aldeles ikke opholde mig ved den ganske besynderlige Form, hvori denne Bestemmelse er indklædt. Det er i mine Tanker lidet Betydende eller Bindende, som indeholdes i disse Ord, men Grunden, hvorfor jeg andrager paa, at Bestemmelsen skal udelades, er den samme som ved den foregaaende Bestemmelse. Det forekommer mig, at det paa ingen Maade hører hjemme i Finantsloven, men maa blive Gjenstand for en særlig Lov. Det er en reen administrativ Foranstaltning, enten Ministeriet vil anbringe en Læge i Hals eller ikke vil anbringe en Læge der; det vedkommer ikke Finantsloven. I ethvert Tilfælde vil jeg ikke paanøde Ministeriet en Sum til dette Brug. Naar jeg ikke destomindre ikke har andraget paa en Nedfattelse i Hovedsummen 41,544 Rd., naar jeg ikke andrager paa, at man skal drage de 200 Rd. derfra, er det af den Grund, at jeg nødigt vil have Udseende af, at jeg ikke skulde have det rette „Hjertelag“ imod vore omtrent 1000 Medborgere, som boe i Hals. Hvis den høitagede Justitsminister vil bruge de 200 Rd. til at anbringe en Læge i Hals, skal jeg ikke have Noget derimod, selv om der kan paavises andre Steder, hvor der er ligesaa megen Trang til en Læge, og vil han det ikke, skal det ikke gjøre mig ondt. Jeg skal altsaa anbefale dette Forslag til Vedtagelse af det høitagede Thing, saameget mere som det i det andet Thing kun er gaaet igennem, efterat være fremkommet ved 3die Behandling med en Majoritet af 2 Stemmer, nemlig med 39 Stemmer mod 37.

Da Ingen videre begjærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved: